Supermercats, lloguers i escuders

Llegeixo que l'Ajuntament i els supermercats Bon Preu han arribat a un acord pel qual l'empresa contractarà un centenar de persones entre les inscrites al Servei d'Ocupació Municipal. A la nota de premsa es diu que, en l'acord, hi conflueixen dos objectius: 'que les empreses se sentin còmodes a Sant Cugat i que les persones que viuen a la ciutat hi puguin desenvolupar el seu projecte de vida'. No tinc cap mena de dubte que les empreses s'hi troben còmodes, a la ciutat, per molts motius que ara seria llarg d'enumerar. Tot i això, com que sóc prudent de mena, abans de celebrar l'acord vaig a buscar les ofertes (ja n'hi ha 40 de publicades) a la web del SOM. 14.818 euros bruts anuals. Tant si són 12 com 14 pagues, poc per sobre o poc per sota els 1.000 euros nets. Mileurisme justet.

Com que això ho llegeixo en dilluns i aquell dia tenim ple municipal, em dic: 'Calla, que avui ho preguntaràs a la regidora de Promoció Econòmica'. I així ho faig. Pregunto si des del govern realment creuen que amb aquest sou algú pot desenvolupar un projecte de vida digna a Sant Cugat i la resposta -que imagino que no em sorprendrà- em sorprèn per inesperada. No sabien quines eren les condicions econòmiques dels llocs de treball. No sabien les condicions i han fet una nota de premsa celebrant l'acord. Cadascú que ho valori com vulgui, però jo em vaig agafar a la cadira.

Pensant en els 1.000 euros justos, recordo que les darreres dades de l'Idescat diuen que Sant Cugat fa 16 anys que té el títol de població amb el lloguer més car i la mitjana ja es troba als 996 euros. I recordo també que fins fa poques setmanes encara no s'havia reunit per primera vegada l'Observatori Social de l'Habitatge, malgrat el consens aparentment unànime que la dificultat d'accés a l'habitatge és el principal problema que tenim com a ciutat.

No voldria ser massa escèptic, però no crec que l'Observatori posi remei a la qüestió. I no pel fet que es tracti d'un òrgan merament analític o perquè hi manqui un calendari clar, sinó perquè penso que amb el tema de l'habitatge estem pagant un greu error d'origen: un dret fonamental com tenir un sostre no pot estar subjecte a les lleis del mercat, que només hi entén d'oferta i demanda i per a qui les persones només servim per la recerca del màxim benefici.

Per sort, la política local també ens proporciona grans moments. I és que el fet de veure el regidor del PSC, Pere Soler, com a màxim defensor del govern convergent no té preu. No fa massa aprofitava qualsevol ocasió per criticar fons i forma, i ara tot són somriures i lloances amb el missatge evident 'vull reprendre el pacte de govern'. Especialment entranyable és veure'l passar de puntetes quan a les tertúlies o al ple parlem de la corrupció provada de CDC. Cada dia som més els que estem profundament intrigats per veure quin discurs farà el PSC de cara a les properes municipals. Perquè, després de governar tan a gust amb el PDeCAT i d'anar amb Unió a les autonòmiques, no sé si seran capaços de proposar cap alternativa creïble.

IGNASI BEA és regidor de la CUP-PC

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/134815.html

Copyright 2024 Cugat.cat